

[Ebba Strange]

stelse, men alligevel vil jeg knytte et par enkelte bemærkninger til forslaget her ved tredje behandling.

Når man skal vurdere, hvor lang tid der kan gå, fra et menneske har indgivet en asylansøgning, og til den samme person får det endelige svar, hvad enten det nu er et ja eller et nej, er det klart, at der er to hensyn, der skal vejes op mod hinanden. Det ene er hensynet til at få en hurtig afgørelse, for alle, som har beskæftiget sig med dette område, ved, at jo længere tid et menneske opholder sig i et asylcenter, des mere sker der en forandring i menneskets egen psyke og i familiens forhold. Tilknytningen til Danmark bliver tættere, i og med at man opholder sig her så længe, og tilknytningen til det land, man oprindeligt flygtede fra, bliver svagere. Nogle gange ser vi direkte psykiske lidelser efter lange ventetider i asylcentrene. Hvis man er i besiddelse af en lille smule indlevelsesevne, er der ikke noget mærkeligt i det; det kan alle forstå.

Derfor er der også bred politisk tilslutning til, at vi skal prøve at afgøre asylsagerne hurtigere. Imidlertid skal ønsket om at gøre sagsbehandlingstiden kortere naturligvis vejes op mod den retssikkerhed, som ligger i det asylsystem, Danmark har bygget op. Det er da også det, indenrigsministeren har forsøgt i det forslag, hun har fremsat her; ministeren har forsøgt at give nogle bud på, hvordan man kan fremme asylsagsbehandlingen, sådan at den går hurtigere, og har samtidig prøvet at overbevise Folketinget om, at det ikke går ud over asylansøgnernes retssikkerhed.

Vi er ikke enige i det sidste i SF. Det er klart, at der er tale om en vurdering. De breve, vi har fået fra Dansk Flygtningehjælp og andre organisationer, går ind på den samme tankegang som den, jeg er inde på her. Det er som sagt en vurdering, men i SF er vi altså nået frem til den vurdering, at i og med at man vælger udsendelsesfristen som grænse for, hvorvidt et ønske om enten genoptagelse i Flygtningenævnet eller klage til Folketingets Ombudsmand har opsættende virkning, kommer man til at svække asylansøgerens retssikkerhed. Vi har den vurdering, fordi vi ikke har kunnet få nogen oplysninger om tidsforbruget i udsendelsesfasen, og fordi vi ved, at mange, der får afslag på asyl, har meget svært ved at vende tilbage til det land, de er flygtet fra, eller til et tredje land,

fordi forholdene de steder, de skal sendes tilbage til, er så usikre, at det kan være svært at komme ind i landet. Det kan også være svært at vende tilbage med den sikkerhed og værdighed, som en flygtning eller en asylansøger bør kunne vende tilbage med.

SF vil stemme imod lovforslaget, fordi der er denne retssikkerhedsmæssige usikkerhed. Der er ikke så forfærdelig meget ved først at være blevet sendt ud, være blevet fængslet og så få at vide, at for øvrigt tog vi fejl, dengang vi gav dig afslaget, og for øvrigt har Ombudsmanden fundet, at der var fejl i sagsbehandlingen, så nu genoptager vi din sag. Når man sidder derude i det land, man ikke ønskede at vende tilbage til, og måske sidder i en meget ubehagelig situation og ikke kan få lov at rejse ud igen, hjælper det ikke meget.

Vi tør godt sige nej til forslaget, fordi de ting er så afgørende for os. Jeg vil også sætte spørgsmålstegn ved, hvor meget dette her egentlig vil betyde for sagsbehandlingen. Det helt afgørende for os er: Hvordan kan det være, at så mange får afslag på asyl, når det er så svært at sende dem tilbage til det land, de er flygtet fra? Hvordan kan det være, at folk kan komme til at være her i op til fire år, og hvordan kan det være, at de ikke bliver sendt ud forinden, når nu flygtningemyndighederne har besluttet, at de ikke er asylberettigede?

Det er vores afgørende indvending mod lovforslaget. Jeg skal ikke her nævne de andre punkter, som vi har omtalt i betænkningen; det gælder afsnittet om isolationsfængsling og besøgskontrol for fængslede asylsøgere.

Paragraffen om Flygtningenævnets sammensætning har vi fået ændret, så det problem er løst. Men retssikkerhedsmæssigt er vi ikke sikre på, at dette lovforslag er i orden. Vi frygter, at vi kan få ubehagelige sager ud af det, og derfor indstiller vi det til forkastelse.

Dorte Bennedsen (S):

Hovedpointen i fru Ebba Stranges indlæg var, at retssikkerheden krænkes, fordi man ikke i enhver henseende giver opsættende virkning.

Jeg har lidt svært ved at se sammenhængen mellem det, fru Ebba Strange siger, for SF vil egentlig gerne være med til at forkorte asylsagsbehandlingen. Jeg mindes bl.a., at fru Ebba Strange her ved nytårstid, tror jeg det var,